TPAO'DA GREV BAŞLARKEN ORADAYDIK

Diyarbakır GERÇEK Muhabiri Fahri Eryılmaz bildiriyor:

Ve... başladı başlayacak, ertelendi ertelenecek derken, PETROL-İŞ'in, TPAO Batman işyerlerindeki grevi başladı. Hükümet başkanı Ecevit'in «yurt dışından dönene kadar sabır» ricalarına rağmen Batman petrollerinde makinalar durdu...

GERÇEK GAZETESİ olarak grevin başlangıç saatinde yerinde bulunmak için Batmana Nuh-Nebiden kalma vagonları leş gibi kokan «banliyo» adlı tren bozuntusuyla, «Doğulu halka» reva görülen değeri yaşaya yaşaya hiç de kısa olmayan bir zamanda vardık.

Batmana gidenler sanırız «hoş geldiniz» yerine geçen, havadaki ağır petrol kokusunu bilirler. İşte bu koku belki de birkaç gün ya da hafta daha az duyulacak, hissedilecek ve belki halk ilk kez temiz hava soluma fırsatına kavuşacak.

Evet TPAO'da grev var şimdi...

Filamalar asılmaya, gözcü önlükleri giyilmeye ve gözcüler nöbete hazır. Sendika binasında hareket var. İşçi düşmanı TÜRK-İŞ 7. Bölge Temsilcisi Mehmet Akar yüzünde sahte bir gülümseme odadakileri inceliyor. Kimbilir belki de İŞÇİ SINIFI terimini kullananlara içinden küfrediyor ve bu grevin TÜRK-İŞ'e kaça patlayacağını düşünüyor.

Telefonlar çalınıyor bitteviye ve şube başkanı İhsan Dündar her birine cevap yetiştiriyor... Başlama saati 8 olarak tesbit edildiği için servisler işçileri görev yaptıkları yerlere taşı-

maya devam ediyor. Grev, işletme kapısındaki yürüyüşle başlayacak.

Şube başkanı görevlilere son talimatlarını verirken ortada bizden başka gazeteci olmadığını anlıyorum. Parababalarının borazanı «kupon gazeteleri» ve onların «sarı kartlı» beyzadeleri Batman'daki ağır kokudan rahatsız olacaklarını düşünerek TRT'den alacakları bilgi ve arşivlerden çıkaracakları bir resimle olayı duyurmayı yeterli bulmuşlardır herhalde.

Petrol-İş Genel Başkanı Cevdet Selvi Ankara TRT'sine telefonla olay hakkında bilgi verirken biz de şube başkanıyla birlikte grevi başlatmak üzere dışarı çıkıyoruz.

Saat tam sekiz.

Yüzlerce işçi yürüyüşe geçiyor. Kapıda grev gözcülerinin dışında jandarma komandoları da nöbette.

Davullar zurnalar çalınıyor ve konvoy ağır ağır ilerliyor.

Sendika binasının önünde sözümona kimi «sol»lar ellerinde pankartlarla grevle hiçte ilgili olmayan sloganlar atıyorlar ve işçilerin yüzlerinde bir hoşnutsuzluk dalgası dolaşıyor. Genel Başkan Cevdet Selvi bir konuşma yaparak son günlerin Türkiye ekonomisinin bir tablosunu çizerek, Petrol-İş'te artık sınıf sendikacılığının başladığını vurguluyor.

Şube başkanı Dündar sorularımızı yanıtlarken, grev kararının 30 ocak 1978 tarihinde alındığını, ancak bakanlar kurulu tarafından «milli güvenlik» nedeniyle önce 30, sonra da 60 gün ertelendiğini, grevin bu gün, yani 17.5.1978 tarihinde 3850 işçiyle başladığını, ikinci etapta bu sa-

yının 5800 olacağını söylüyor.

Başkan Dündar daha sonra sorularımıza şu yanıtları veriyor..

GERÇEK — Yüksek Uzlaştırma Kurulunun saptadığı ve sizin kabul etmediğiniz kararlar nelerdir?

CEVAP — İş verenin kabule bir türlü yanaşmadığı, ancak petrol işçileri için hayati önem taşıyan maddeleri 9 grupta toplayabiliriz. Bunlar, ücret zammı —ikramiye, kıdem tazminatı— 440 sayılı petrol kanunuyla kurulan yönetime katılma - çocuk zammı - arazi ve kuyu tazminatı - teknik personel primi - mevki mesuliyet zammı ve hizmet ikramiyesi.

GERÇEK — SHEEL ile aranızdaki ekonomik farkları neye bağlıyorsunuz?

CEVAP — Yabancı ve özel sermayeye tanınan imtiyazlara.

GERÇEK — TPAO işçilerinin çalışma koşullarından bahseder misiniz?

CEVAP — Batman TPAO işletmelerinde birçok endüstri kolunu bir arada bulabilirsiniz. Yol ekipleri vardır, sondaj kuyularının açılacağı bölgelere yollar yapan. Tamir ve bakım atölyeleri, sondaj, üretim ve rafinaj üniteleri vardır. Petrol işçileri üç vardiya olarak her türlü ağır şartlarda çalışmak zorundadırlar. Öyle ki en ağır mevsim şartları bile bu çalışmayı engelleyememektedir.

GERÇEK — Meslek hastalıklarına karşı ne gibi önlemler alınmıştır?

CEVAP — Batman petrollerinde meslek hastalığının varlığı kabul edilmektedir. Tabii durum böyle olunca herhangi bir önlem alınması söz konusu olmuyor!

GERÇEK — Sendika da böyle mi düşünüyor?

CEVAP — Hayır, işimiz meslek hastalıkları olan biriştir.

GERÇEK — İşçiler iş kazalarına karşı yeterince korunabiliyor mu?

CEVAP — İşveren işçi yerine işyerini korumayı tercih ediyor.

Şube başkanından sonra Genel Başkana soruyoruz..

GERÇEK — Grev neticede anlaşmayla sonuçlanacaktır. Alacağınız hakların işçilerin sorunlarını çözümleyebileceğini söyleyebilir misiniz? Çözüm sizce nedir ve Türkiyenin petrol politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

CEVAP — Sözleşmeler işçi sınıfının ekonomik durumunu geçici bir süre için nisbeten düzeltebilir ama hiç bir zaman çözümleyemez. Kesin çözüm ancak ülkenin ekonomik yapısının kökten değiştirilmesiyle mümkün olabilir. Türkiye'nin petrol politikasına gelince, artık herkes yanlış olduğunu biliyor. TPAO'nun yetkileri artırılmalı ve yabancı petroller acilen devletleştirilmelidir.

Kendilerine teşekkür ederek dışarı çıkıp işçilerin arasına karışıyoruz. Herkeste bir heyecan ve umut var. Bu umutla halaylar çekiliyor oyunlar oynanıyor. Rastgele gruplar arasında dolaşarak sorular yöneltiyoruz.

S — Neden grevdesiniz?

C — Hakkımızı almak için.

S — İş güvenliğiniz var mı?

C — Bu güne kadar yoktu. Bundan sonra olurmu bilmem.

S — Son yıllardaki hayat şartlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

C — Paranın değeri durmadan düşürülüyor, zamlar yapılıyor ve fiyatlar artıyor. Tabii en büyük güçlüğü bizler çekiyoruz.

S — İstediklerinizi alırsanız durumunuz ne olacak?

C — Eh işte kısa bir zaman belki kirayı nasıl vereceğimizi düşünmeyeceğiz.

S — Grev hakkında bir şey söylemek ister misiniz?

C — Ben artık emekliliği yaklaşan bir adamım. Ama işverene karşı grevin bir silah olduğunu biliyorum. Yaşasın grev!

Ve Batman petrollerinde grev var... Ne kadar süreceği, nasıl sonuçlanacağı belli değil, ama «YAŞASIN GREV» diye bağrışan Alilerin - Necatilerin- Selimlerin yanında olmak ve onlara güç vermek, her «işçi sınıfı sendikacılığına evet» diyenin görevidir.

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Bingöl'de Bir Assubay Üç Köylüyü Öldürdü

Bingöl'ün Ilıcal bucağının Yenibaşlar köyünde geçici olarak bulunan Beritan aşireti ile köy sakinleri arasında çıkan bir ihtilafa müdahale etmek için gelen jandarmalar oradaki halkla münakaşaya tutuşmuşlardır. Jandarmaların başındaki assubay bu tartışma sırasında, ansızın erlerden birisinin elindeki otomatik tüfeği alarak halkın üzerine yaylım ateşi açmış ve üç kişiyi öldürmüştür.

Olaydan sonra kaçan katil assubay ve yanındakiler Bingöl il jandarma komutanlığına sığınmış, böylece halkın galeyanından kendilerini kurtarmışlardır.

Bu assubayın işlediği cinayeti, sapık ve cani ruhlu bir çavuşun keyfi ve bireysel davranışı gibi görmek mümkün değildir. Bu katliam, Doğu'da emekçi halk üzerinde uzak geçmiştenberi sürüp gelen egemen baskı ve zulüm politikasının, ırkçı ve şoven siyasetin bir parçasıdır.

Halkımızın Mahalli Antifaşist Örgütlenmesi Gelişiyor

YOZGAT — Gerici güçlerin ve faşistlerin büyük umutlar bağladıkları Yozgat yöresinde anti-faşist örgütlenme giderek yayılmaktadır. Bu meyanda Yozgat'da tüm ilerici, demokrat, yurtsever, sosyalist işçiler bir araya gelerek Demokratik İşçi Derneği'ni (YODİD) kurdular.

Ayrıca Yozgatlı ilerici söz ve saz sanatçıları da bir Müzisyenler Yardımlaşma Derneği kurdular. Kısa adı MÜY-DER olan bu dernek anti-faşist unsurları bünyesinde toplayarak çalışmalarına başladı.

YODİD ve MÜY-DER üyeleri, öğrenci gençliğin desteğiyle 1 Mayıs'ta MÜY-DER lokalinde 1 Mayıs toplantısı düzenlediler.

Süt Fiyatları Bir Yılda Yüzde 250 Arttı

HALKIN BESİNİNE GÖZDİKENLER

Türkiye Gıda Kongresi'ne sunulan bir raporda bildirildiğine göre hiç bir denetime tabi olmayan özel mandıralar son bir yıl içinde süt fiyatlarını yüzde 250'ye kadar yükseltmişlerdir.

Türkiye Süt Endüstrisi Kurumu'nun üreticiden süt alma kapasitesinin ülke üretiminin arcak yüzde 10-20'sini karşılayabildiği belirtilen raporda şöyle denilmektedir:

«Sıhhi şartlara sahip ve imalatı devlet tarafından kontrol edilen fabrikaların dışında, gayri sıhhi şartlarda ve hiç kontrol edilmeyen mandıralar yoluyla da imalat yapılmaktadır. Ülkemizde üretici-imalatçı ilişkileri, üreticileri korunur bir örgüt olmaması nedeniyle çok geri bir seviyededir. Her türlü denetimden uzak mandıralara süt alım fiyatları her ayın son günlerinde bir sonraki ayın fiyatının belirlenmesiyle oluşmaktadır. Bu alım türünde alıcının egemen olduğu bir sistemde üreticinin haklarının korunacağını düşünmek iyimserlik olacaktır.»

Gıda Kongresine sunulan raporda bunlar belirtilirken son günlerde Sanayi Bakanlığına bağlı Fiyat Kontrol Komitesi süt ve süt mamülleri fiyatlarına yeniden zam yapılmasını kabul etmiştir. Böylece süt, beyaz peynir, kaşar peyniri, tereyağ, yoğurt, vb. şimdikinden de daha pahalıya satılacaktır .

Çocuk ölümü oranında dünyanın en başta gelen ülkelerinden biri olan Türkiye'de en önemli besin maddesi süt üzerinde oynan bu oyunlar «hür teşebbüs» sahiplerinin tıynetini bir kez daha ortaya seriyor. Onlar kendi fahiş kazançları uğruna halkı ve gelecek nesillerin sağlığını feda etmekten çekinmezler. Çünkü onların varlığı halkın yokluğudur.

ADANA HALKEVİ FAŞİSTLERİ KORKUTUYOR

Halkevi Binası Dinamitlendi

Faşistlerin yurt düzeyindeki saldırıları durmak bilmiyor. Gazetemize bu konuda yüzlerce haber geliyor. Bunlardan biri geçtiğimiz günlerde Adana'da Halkevine yönelen saldırılardır.

Adana Halkevi, çevrede ilerici düşüncenin yaygınlaştırılmasında önemli yeri olan bir kuruluş olarak bilinmektedir. Bu yüzden faşistlerin Adana'da kendilerine boy hedefi seçtikleri Halkevi, bir süre önce de tomsonlu polisler tarafından basılarak aranmıştır.

17 Mayıs günü ise tahrip gücü çok yüksek bir bomba ile Halkevi binasının tamamen çök mesine yol açan faşist kundaklama olayı meydana gelmiştir.

Adana Halkevi Yönetim Kurulu adına Hasan Çiçek konu ile ilgili basına bir açıklama yaparak, böylesi olayların ilericileri

verdikleri mücadeleden yıldıramayacağını belirtmiştir.

Çay'a da Yine Zam Geldi

Çay fiyatları yüzde 100'e kadar arttırıldı. Halkın en çok kullandığı, en ucuz çay Ekstra yüzde 100 zam gördü. Buna karşılık lüks Pilis çayında zam oranı yüzde 10'da kaldı. Altınbaş gibi daha lüks ve pahalı çaylara ise hiç zam yapılmadı. Böylece hükümet kazanç yolunu az gelirli halkın sırtına daha çok binmekte gördüğünü bir kere daha ispatladı.

Üstelik çaya yapılan bu zam, tam da bilinlerce ton çay ürününün «işlenemediği» gerekçesiyle denize atıldığı ya da gübre yapıldığı bir zamana rastlıyor. Her yıl bunca çay ürünü böyle heba ediliyor ve yine her yıl, sürekli, çaya kıtlıyetli zamlar geliyor. Kapitalizmin halkın ve yurdun başında ne pislıklı bir musibet olduğunun işte bir örneği daha!..

OLEYİS Mersin Şube Kongresi Yapıldı

OLEYİS Mersin Şubesi Kongresi 17.5.1978 günü yapıldı. Bu işkolunda örgütlenme çalışmalarını başarıyla yürütemediği için eski yönetim genel merkez tarafından feshedilmiş ve yerine geçici bir yönetim atanmıştı. Atanan yeni yönetim şubeye canlılık getirmiştir.

Kongrede geçici yönetim yeniden görev almayacağını açıkladı. Eksikliklerine rağmen geçici yönetim ákçlandı ve seçimler yapıldı.

Yapılan seçimlerde başkanlığa M. Şerif Küçük, Sekreterliğe Haydar Öksüz ve mali sekterliğe Hüseyin Kamiloğulları seçildi.

Seçimlere tek liste giren yeni yönetim delegelerin alkışları arasında yeni görev ve sorumluluklarını yüklendi.

Maden-İş Hukuk Müşaviri Polisin Saldırısına Uğradı

Mersin'de Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi ve Maden-İş Sendikası hukuk müşaviri Mustafa Beşkardeş 14 Mayıs günü gece yarısına yakın bir saatte evine giderken Birinci Şube polisleri tarafından yolu kesilip dövülmüş, hakarete uğramıştır.

Mersin'de on beş demokratik kuruluş ve sendika olayı protesto ederek yayınladıkları imzalı basın bültininde «Devlet kademelerinde, özellikle kolluk kuvvetlerinde görev yapan MC kalıntıları eski alışkanlıklarını hâlâ sürdürüyorlar. Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar bu tür faşizan zorbalıkları kamu oyu önünde protesto ediyor ve sorumluluklarından ar geçmiyoruz, sorulacağının bilinmesini istiyoruz.» demişlerdir.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 29 MAYIS 1978

42
30 Mayıs 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE — YIL·3 — fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

HALİL TUNÇ YİNE İŞÇİYE İHANET EDİYOR

TÜRK-İŞ İşçi Ücretlerinin Dondurulmasına Evet Dedi

MC hükümetlerinin parababalarını kollayan yağmacı siyasetlerinin ceremesini emekçi halka çektirerek ekonomik durumu hâlâ yola koymaya çalışan Ecevit hükümeti emperyalist çevrelerin «tavsiye»leri doğrultusunda işçi ücretlerinin dondurulmasını sağlamak için sinsi ve ısrarlı bir çaba harcamaktadır. Başbakan Ecevit geçen Almanya ziyareti öncesinde toplu sözleşmelerde aşırı ücret talepleri ileri sürüldüğünden yakınmıştı. Şimdi de Amerika'ya gideraykı TÜRK-İŞ Başkanı Halil Tunç'la özel bir görüşme yapıp ondan söz aldı. Halil Tunç bu yıl kamu sektöründe toplu sözleşmelerde işçilerin «vatan millet uğruna fedakârlık yapacaklarını TÜRK-İŞ adına taahhüt etti. «İşçi gelirleri 1976 düzeyinde korunacaktır» dedi.

Hayat pahalılığının son bir yıl, hattâ altı ay içindeki artış hızı ortadayken Halil Tunç işçi gelirlerinin 1976 düzeyinde «korunacağını» söylemekle aklı sıra ihanetini örtbas edeceğini sanmaktadır. İşçi sınıfımızsa onun ne demek istediğini çok iyi biliyor. Halil Tunç sermaye kuyrukçuluğunu sürdürmektedir. Hayat pahalılığını etinde kemiğinde duyan kamu sektörü işçileri, Halil Tunç ve halkın «umudu» Ecevit ne derlerse desinler, emperyalizmin güdümünde belirlenen sözümona kurtarıcı ekonomik siyasetlere boyun eğmeyeceklerdir.

gerçek durum

Silahlanmaya Son

Evet, silâhlanmaya son! Çünkü adam öldürmeye harcanan bunca para ve bunca imkân, yaşayanlardan esirgenen bunca para ve imkândır. Bunun içindir ki silâhlanmaya son verilmesi insanlığın başına belâ olan emperyalizmin de sonunu yaklaştıracaktır.

Bugün bunca kaynak ve imkânın silâhlara harcanıp çarçur edilmesinin tek nedeni emperyalist - kapitalist ülkelerdir. Onlar yeryüzünde sömürü ve zulüm düzeninin olabildiğince sürdürebilmek için herşeyi yapıyorlar. Bu arada hem kendileri Hidrojen bomboası, Nötron bomboası gibi cehennemlik silâhlarla çılgınca donanıyorlar, hem de bütün dünyayı silahlanmaya zoruyorlar.

Dünyada 1 milyar 800 bin insan açlık ve kıtlık içerisinde yaşıyor. Buna rağmen bir tek 1977 yılında silâhlara harcanan paranın toplamı 400 milyar dolar! Emperyalist NATO ülkeleri her yıl 146 milyar dolar harcıyorlar silâhlanmaya. Sadece ABD bir yılda 91 milyar dolar harcama yapıyor.

Emperyalizm bununla da kalmıyor. Dünyanın birçok yerinde türlü dolaplar çevirerek çıkartttığı gerginlikler, savaşlar ya da yarı-savaşları bahane ederek başka ülkeleri de silâhlanma yarışına sokuyor. Dünyanın geri kalmış ülkeleri, Türkiye, İran, Arap ülkeleri, yılda 28 milyar dolar «savunma» harcaması yapıyorlar. Yani gelişmiş sanayili kapitalist ülkelerden savaş araç ve gereçleri satın alıyorlar. Bu yüzden kendi kalkınmalarına harcayabilecekleri kaynaklar sürekli heba oluyor. Hep, emperyalizm kârına kâr katsın, insanın insanı sömürmesine dayalı yıkılası düzen biraz daha sürsün diye!

Demek ki silâhsızlanma sorunu dünya halklarının en başta gelen hayat memat sorunlarından birisidir. Bu bakımdan 23 Mayısta çalışmalarına başlayan Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma Konferansı insanlığın baş belâsı silâhlanma yarışına son verilmesi yolunda gelişmelere yeni katkılar getirecek bir olaydır. Ve bu konferansın toplanması tüm barıştan yana ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerin ortak başarısıdır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi de Silâhsızlanma Konferansı öncesinde hükümete bir öneri belgesi sunarak silâhlanma yarışına son verilmesi yolunda Türkiye'nin aktif bir siyaset izlemesini istemekte, yeryüzünde savaş hazırlığına harcanan kaynaklar ve imkânlarla tüm dünya halklarının barış içinde ve bağımsız ekonomik, sosyal gelişmelerinin sağlanması yönünde halkımızın duyduğu derin özlemi dile getirmiştir.

Zafer, silâhlanmaya dört elle sarılan emperyalist, gerici güçlerin değil, geleceğe güvenle bakan barışcı ve ilerici güçlerin olacaktır!

TPAO'da GREV

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığına bağlı Batman rafinerisinde işçiler geçen hafta greve gittiler. 20 Mayıs sabahı işçiler grevi bir yürüyüşle başlattılar. 5 bini aşkın işçinin çalıştığı rafineride 3800 işçi greve katıldı. Grevi TÜRK İş'e bağlı Petrol-İş sendikası yönetiyordu.

Aynı sendikaya bağlı Irak - İskenderun Petrol Boru Hattı işçileri de ardından greve gittiler. Böylece, bu iş yerlerinde yıllardanberi işçiler ilk defa grev çadırlarını kurmuş, gözcü gömleklerini giymiş oldular.

Haberler, işçilerin kararlı olduğunu, heyecanlı olduğunu, grevlerden öğrenmeye hazır olduğunu gösteriyor. Grevin başarısı, sendika yönetiminin tutumuna bağlı olacak. Taviz mi verilir, işçilerin haklı isteklerinde ınat mı edilir?

GERÇEK baskıya girerken grevin sürüp sürmeyeceği henüz belli değildi. Ama petrol işçileri yıllardır sarı sendikacılardan, gangster sendikacılardan çok çektiler. Amerikan petrol şirketleri bu sendikacıularla kol kola verdiler. dikensiz gül bahçesinde sömürülerini azıtıtıkça azıttılar. Petrol kârlarına işçi kanı karıştı.

Şimdi petrol işçileri de grev okullarından geçiyorlar. Bu okulda sendikacıların ak ve kara yüzleri açığa çıkıyor. Grevler sadece petrolnların değil, ikiyüzlü sendikacıların da defterini dürmek için araçtırlar.

ATAŞ SORUNU ARTIK ÇÖZÜLSÜN

Kendilerine verilen sürenin bitmesine 4 gün kala ATAŞ ortağı Amerikan petrol şirketleri çalışmaya hız verdiler. Şimdi petrol ithal edip üretimi çoğaltır görünüyorlar. Böylece, yıllardan beri oynanan oyun bir kere daha tekrarlandı.

ATAŞ'ın sahibi olan Amerikan şirketleri devletleştirme tehdidi karşısında kaldıkları zaman önce direnirler. Sonra sürenin bitmesine bir kaç gün kala mesele çözülme kavşayırl Rafineri çalışmaya başlar, devletleştirme tehdirleri de rafa kalkar. CHP'nin yabancı sermaye karşısındaki tavrı hep böyle olur.

Herkes biliyor ki, şirketler isteklerini kabul ettirmeden boyun eğmezler. Artık bu danışıklı döğüşler bitmeli, ATAŞ devletleştirilmeli ve bu çıban başı temelli çözülmelidir.

SİLÂHSIZLANMA ÇAĞIMIZIN EN ÖNEMLİ GÖREVLERİNDEN BİRİSİDİR

silahsızlanma konferansı toplandı

Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma Özel Toplantısı 23 Mayıs'da başladı. Başbakan Ecevit bu toplantının 2 Haziran tarihli oturumunda bir konuşma yapacak. Başbakondan birkaç gün önce de NATO zirve toplantısına katılacak. Bilindiği gibi NATO bu toplantısında yeni bir asker planla daha çok silâhlanmak ve aynı zamanda nötron bomba sayıla donanmak konusunda kararlar alacak.

ABD başta olmak üzere emperyalistler, dünya halklarına karşı boyuna silâhlanmakta ve silâhlanma yarışını her yerde kışkırtmaktadırlar. Sovyetler Birliği başta olmak üzere sosyalist ve diğer anti-emperyalist devletler ve tüm barışsever güçler ise silâhlanma yarışını durdurmak istiyorlar ve ilk adım olarak nükleer silâhları kesinlikle ya saklamak ve yoketmek için çaba gösteriyorlar. Bu nedenle, Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma konferansının toplanması ,dünyada nükleer bir savaş felâketini önleme, giderek genel ve tam silâhsızlanmaya varma yolunda sosyalist ve diğer barışsever güçlerin önemli bir başarısı olmuştur.

TSİP HÜKÜMETE ÖNERİ BELGESİ VERDİ

Bu toplantı öncesinde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi hükümete bir öneri belgesi vererek, Türkiye'nin sözkonusu konferansta barıştan ve silâhsızlanmadan yana sonuna bir tutum takınmasını, Türkiye - Yunanistan arasındaki silâhlanma yarışına son verilerek halkımızın ağır bir kâfetten kurtarılmasını istemiştir.

«İHTİSAS MAHKEMESİ»NE TEPKİLER SÜRÜYOR

Ecevit hükümeti, siyasî suçluları yargılamak için «İhtisas Mahkemeleri» kurulmasında ısrar ediyor. Hükümet böylece anarşiyi önliyeceği kanaatinde.

Bu mahkemelerin kurulması girişimi demokratik kesimlerde geniş tepkiyle karşılandı. Bu tepkilerin başında da hukukçuların tepkisi geliyor. Önce İstanbul Barosu bu konuda bir açıklama yaptı ve İhtisas mahkemelerinin siyasî mahkemeler olacağını belirtti. Sonra Türkiye Barolar Birliği aynı görüşü dile getirdi. Son olarak da Giresun Barosu ve Ordu Çağdaş Hukukçular Derneği yaptıkları açıklamalarla bu mahkemelerin esas nitelliini gösterdiler ve kurulmalarına karşı çıktılar.

İhtisas Mahkemeleri düşünce özgürlüğüne sincir vurmaktan başka birşey değildir. Bu mahkemelerde faşistler değil, ilericiler, devrimciler yargılanacaklar. Çünkü faşizm düşünce suçu değil, insanlık suçudur. Adi suçtur.

Yurt Dışında Çalışan İşçiler Mektupla Oy Kullanacaklar

Bülent Ecevit'in birlikte Almanya'ya giden yüksek seçim kurulu başkanı Orhan Aydın, Almanya'da çalışan işçilerimizin oy kullanabilmeleri için görüşmeler yaptığını açıkladı. Aydın, açıklamasında, İşçilerimizin oylarını mektupla yurda göndereceklerini, elçilik ve konsolosluk memurlarının bu işte görevlendirilmelerini anti-demokratik bir tutum olur. Daha demokratik bir yasa değişikliği yapılmalıdır. Mektupla oy kullanmak ise sakıncalı olacaktır. Seçim sandıkları doğrudan Almanya'da kurulmalı ve sendık kurulları orda çalışan işçilerimizden oluşturulmalıdır. Elçilik ve konsolosluk memurlarının bu işte görevlendirilmesi anti-demokratik bir tutum olur. Daha demokratik bir yasa değişikliği yapılmalıdır.

MARDİN'DE İKİ KAÇAKÇI ÖLDÜRÜLDÜ OLAYA KAZA SÜSÜ VERİLDİ

Kim ne derse desin, Doğuda kan ve zulüm, jandarma baskısı devam ediyor.

Bunun en son örneği 14.5.1978 günü Mardin'in Nusaybin ilçesinin Demirtepe (Gırhesin) mevkinde görüldü ve 21-22 yaşlarında, Fahrettin ve Süleyman adlı, büyük kaçakçıların, kaçak malları sırtlarında mayınlı tarlalardan geçirmekte kulandıkları iki genç hunharca katledildiler.

GERÇEK haber bürosunun elde ettiği bilgilere göre olay şöyle cereyan etmiştir. Bu iki genç, Demirtepe sınır koruma karakol ekipleri tarafından Suriye' ye geçirilmek için evlerinden alınmışlar ve karanlık bastıktan sonra kasatura, dipçik ve benzeri yöntemlerle öldürülmüşlerdir. İki sırt hamalı, daha önceleri de birçok kere aynı ekip tarafından Türkiye'den Suriye'ye ve Suriye'den Türkiye'ye para karşılığında geçirilmişlerdir. Esasen kaçakçılık işleri hep aynı yöntemlerle yapılmakta, fakat arada bir böylesi kurbanlar verilmektedir. Bu öldürme olayının nedeni oldukça şüpheli görülmektedir. Gençler öldürüldükten sonra üstlerinden askeri reo arabalarıyla geçilmiş ve olaya kaza süsü verilmek istenmiştir.

Jandarma sanki olay olmamış gibi davranmakta, yetkili adli kurumlarsa hiç bir araştırma yapmamaktadırlar.

Bilindiği gibi Doğu ve Güneydoğu tamamen mayınlı tarlalarla kaplıdır. Ve bu tarlalardan geçmeden kaçakçılık olayının gerçekleşmesi mümkün olmamaktadır. Bu tarlalara bakıldığında ayak izlerini görmemek için kör olmak gerekir. Üstelik bu ayak izleri ne hükmete karakolların yakınlarındadır.

POL-DER TEHDİT ALTINDA

Ecevit Hükümeti de Emniyet Görevlileri arasında demokratik eğilimlerin güçlenmesinden korkuyor

Toplumumuzun her kesiminde gitgide başlayan uyanış, nihayet polisler arasında da meyvesini vermeye başladı. Kuruluşu 1970'lere kadar varan POL-DER'in Genel Kurulu geçtiğimiz hafta Ankara'da yapıldı. Çok sayıda konuğun katıldığı Kongre boyunca 40'ı aşkın subeden gelen delegeler «POL-DER KAPATILAMAZ» diye bağırdılar.

Konuklar arasında Gültekin Gazioğlu ve Ahmet Yıldız da vardı. Kongreye çok sayıda CHP'li parlamenter konuk gelmişti.

POL-DER Kongresi, demokrat görüşlü namuslu emniyet görevlilerinin MC dönemlerinde nasıl kıyılıp sürüldüklerini, bütün polis örgütünün nasıl beyinleri yıkanarak faşistlerin hizmetine sokulmak istendiğini açıkça ortaya koydu.

Hal böyleyken Ecevit hükümetinin İçişleri Bakanı son günlerde her gittiği yerde POL-DER'in kapatılacağından söz etmekte, hakim sınıflara bu konuda teminat vermeye çalışmaktadır.

Son olarak tam da POL-DER Kongresinin yapıldığı günlerde, hem Başbakanın vallilerle yaptığı toplantıda, hem de parababalarının örgütü Odalar Birliği Genel Kurulunda hükümetin bu konudaki kararını dile getirmiş, hazırlanan kanun metnini okuyarak emniyet görevlilerinin tek demokratik örgütünün yakında müfesih olacağını «muştulamış»tır!

POL DER'İl ilerici, demokrat polisler anayasal hakları uğruna sürdürecekleri hakı mücadelelerinde tüm demokratları yanlarında bulacaklardır.

DOĞU'da KAN ve ZULÜM

Bilindiği gibi Doğu ve Güneydoğu tamamen mayınlı tarlalarla kaplıdır. Ve bu tarlalardan geçmeden kaçakçılık olayının gerçekleşmesi mümkün olmamaktadır. Bu tarlalara bakıldığında ayak izlerini görmemek için kör olmak gerekir. Üstelik bu ayak izleri ne hükmete karakolların yakınlarındadır.

Savunma adına harcanan milyarlar emperyalizme ödenen haraçlardır

ÖNÜMÜZDEKİ ON BEŞ YILDA NATO SAVUNMASI İÇİN 5 MİLYAR DOLAR EK HARCAMA YAPMAMIZI İSTİYOR

Nisan ve Mayıs ayları içinde NATO ülkeleri temsilcileri arasında yapılan görüşmelerde NATO'nun sosyalist sistem karşısında yeni silahlarla donatılıp güçlendirilmesi için ABD'nin önerdiği yeni «savunma» masrafları tartışılmıştır. ABD Başkanı Carter 1993 yılına kadar NATO'nun 60 milyar doları bulan ek harcama yapmasını istemektedir. Bundan Türkiye'nin payına düşen 5 milyar dolardır.

Ayrıca Türkiye'nin NATO'ya ayrılan güçlerini arttırması, deniz kuvvetlerini NATO'ya bağlaması, asker sayısını arttırması, istenmektedir. Elektronik savaş araçlarının arttırılması isteği de programda yer alıyor.

Kısacası, Türkiye'nin komünist ülkelerden gelecek sözde bir saldırıya karşı «savunması» adına NATO saldırgan siyasetinin bahasının büyük bir kısmı Türkiye halkının sırtına yüklenmek isteniyor. Ötedenberi olan da budur zaten. Bu arada elektronik cihazlara, vb. harcanacak kaynakların doğrudan doğruya emperyalist tekellerin çıkarları doğrultusunda olması da işin cabası!

Bilindiği gibi, Başbakan Ecevit sob NATO zirvesinde Türkiye'nin ambargo nedeniyle bu programa katılmayacağını açıkladı. Ama ambargo kalkarsa ne yapılacağını tam bir açıklığa kavuşturmadı. CHP'lilerin hep özünü ettikleri «yeni savunma» savramı da savunma adına büyük harcamaları öngörüyor. HA-

len Türkiye'nin savaş hazırlığı harcamaları yılda 2,1 milyar doları bulmaktadır. Ecevit Türkiye'nin NATO'dan çıkmayacağını her fırsatta ısrarla belirtmektedir. Carter programına Türkiye katılmasa bile yeni savunma kavramı Türkiyenin olan NATO taahhütlerinde bir azaltma yapmayacak, aksine ek harcamaları gerektirecektir. Bunun da yaklaşık 5 milyar doları bulduğu hesaplanmıştır.

Öte yandan Türkiye ile Yunanistan arasında durmadan kızıştırılan silâhlanma yarışı da Türkiye'yi NATO içinde olsun, NATO'dan ayrı olsun ek «savunma» masrafları yapmaya itmektedir.

Bütün bu masraflar türlü ekonomik ve sosyal sorunlara karşı karşıya bulunan ülkenin altından kalkabileceği yükler değildir. Bunu CHP'nin sosyal demokrat yöneticileri de pekâlâ biliyorlar. Ama ana tercihleriyle emperyalizmin safında yer aldıklarından Türkiye'nin savunmasını NATO'nun «savunması»le karıştırarak Türkiye halkının sırtından emperyalizme haraç sıdırılmasına aracı olmaktan çekinmiyorlar.

Ecevit «NATO'ya onun bize yaptığı katkı kadar katkıda bulunuru» diyerek sözde yeni bir yaklaşımı dile getirmektedir. Oysa işin özü bu değildir. Sosyalist ülkelerden Türkiye'ye bir saldırı olmayacağı gerçeğini Ecevit kendisi de dile getirmiştir. Türkiye ve Yunanistan halklarının ise aralarında barış içinde çözemiyecekleri bir sorun yoktur. Bu bakımdan asıl çözüm, NATO'dan derhal çıkmak, silâh altında tutulan asker sayısını ve askeri harcamaları azaltmak, ve bütün dünyada silâhsızlanmanın gerçekleştirilmesi yolunda aktif bir siyaset izlemektir. O zaman, bugün emperyalizme haraç olarak ödenen milyarlar halkımızın gerçek ihtiyaçlarını karşılama, ekonomik ve sosyal gelişmesini sağlama yolunda harcanmaya başlayacaktır.

NATO Nötron Bombasıyla Silahlanacak

Washington'da yapılacak olan NATO devlet veya hükümet başkanları toplantısında, Nötron bombası konusu da görüşülecek. Bilindiği gibi Amerikan emperyalizminin icat ettiği bu nükleer silah, binalara zarar vermediği, fakat sadece insanları öldürdüğü için Amerikan ve diğer NATO şefleri tarafından hararetle benimseniyor.

Bu toplantıda NATO elebaşları, nötron bombasının imali doğrultusunda muhtemelen karar alacaklar. Başbakan Bülent Ecevit'in de katılacağı, hatta sırası geldiği için başkanlık yapacağı bu NATO zirve toplantısında Türkiye'nin nötron bombasına karşı çıkması halkımızın istediği. NATO liderlerine yaranma siyasetini sürdüren Ankara yönetimi ise bugüne dek nötron bombasına karşı çıkmamıştır.

Dünya Halkları Zaire'deki Emperyalist İşgali Protesto Ediyor

Emperyalizm Gerçek yüzünü yine Gösterdi

Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi savaşçılarının Zaire'nin Katanga (Şaba) eyaletinde giriştikleri eylemin başarı kazanması üzerine; Fransız ve Amerikan emperyalistleri başta olmak üzere bölgeye emperyalist İşgal kuvvetleri ve Fransız kiralık askerleri gönderildi.

İşgalciler, Kurtuluş Cephesi'nin kontrolü altında bulunan Kolwezi ve Kinşasa kentlerinde zulüm ve terör hareketine giriştiler.

EMPERYALİST İSTİLÂNIN AMACI YENİ SÖMÜRGECİ ÇIKARLARDIR

Emperyalistlerin bu denli şiddetli davranmalarının nedeni, bölgede kendileri tarafından işletilen zengin bakır, kobalt, manganez ve elmas yataklarını —yani emperyalist sömürü ve yeni sömürgecilik çıkarlarını— korumaktı. İşgalci güçler kendi yüz karası cinayetlerini gizlemek için, Kurtuluş Cephesi gerillalarının bölgedeki beyazları katlettikleri konusunda Batı basınında yalan üstüne yalan savurdular. Fakat bu yalanlar da kısa zamanda açığa çıktı, Kurtuluş Cephesi'nin sözcüsü, bu yalanları Paris'de belgeleriyle teşhir etti. Hatta Belçika işgalcileri bile bu yalanları itiraf etmeye mecbur kaldılar.

Bu satırlar yazıldığı sırada, işgalciler, özellikle Fransız kiralık askerleri, Zaire'de katliama devam ediyorlardı. Maocular, bu arada yerli Maocu Aydınlık gazetesi ise Zaire'deki emperyalist işgal ve katliamı sevinç çığlıklarıyla alkışladılar. Böylece tüm dünya emperyalist işbirlikçisi Maocuların da gerçek yüzünü yeniden gördü.

SAVAŞ NİHAİ ZAFERE KADAR SÜRECEK

Öte yandan Amerikan şefleri, önce bölgedeki Kurtuluş Savaşçılarının eylemini, Küba'nın Zaire'ye bir müdahalesi olara açıkladı. Ama birkaç gün sonra bu sözünü geri aldı ve bu olayla Küba'nın bir ilişkisi bulunmadığını genre resmen açıklamak zorunda kaldı. Böylece emperyalistler suçluların telaşı içinde üstüste çelişkili beyanlar vererek dünya kamu oyunda yine teşhir oldular, lanetlendiler.

Evet şu anda, devrimci eylem geriletilmiştir, ama mücadele durmayacaktır. Katangalı kurtuluşçuların savaşı nihai zafere kadar devam edecektir.

Ötelist devletlerin sayısı 8'di. Bu İşgal birlikleri, Zaire'nin bir iç meselesi olan savaşa müdahale ederek insanlık düşmanı yüzlerini bir kez daha ortaya koydular. Yeri geldiği zaman, sosyalist düşmanlığı için "insan hakları" adına mangalda kül bırakmayan sahte hürriyet ve demokrasi şampiyonlarının gerçek yüzleri yine görüldü. ne denli «insancıl» oldukları, bu İşgal, istila ve katliam hareketiyle bir daha anlaşıldı.

DÜNYA HALKLARININ TEPKİSİ VE MAOCULARIN GERİCİ YÜZÜ

Bütün dünya halkları, sosyalist ve barışsever ülkeler bu emperyalist İşgali şiddetle protesto ettiler. Fransanın birçok kentinde günlerdir protesto gösterileri sürüyor. Hepsi NATO üyesi olan bu ülkelerin Zaire'de giriştikleri İşgal ve kitle katliamı dünyanın her yanında büyük tepkilere yolaçtı.

SPOR

Sosyalizmin yeni bir zaferi

Dünya boks şampiyonasından sosyalist ülkeler büyük başarı elde ettiler. Sporun gerçekten spor olarak, yani insan sağlığının hizmetinde ele alındığı sosyalist ülkelerde amatör boksa önem verilir.

Sporun ve sporcunun alınıp-satılır mal haline getirildiği kapitalist ülkelerde boks üzerine çok büyük gürültüler koparılırken bu spor dalında kapitalist ülkelerin ne kadar zayıf kaldıkları, Belgrad'da yapılan son Dünya Şampiyonasında açığa çıktı. Finale kalan 22 boksörden 19'u sosyalist ülkelerdendi. Sosyalist ülkelerden Küba büyük başarı sağlayarak 5 altın, 3 gümüş madalyayla ilk sırayı aldı. Onu üç altın, 1 gümüş, 3 bronz madalyayla Sovyetler Birliği izledi. Yugoslavya 6 gümüş, 1 bronz madalya kazandı. Geri kalan madalyaların büyük bir bölümü diğer sosyalist ülkeler arasında paylaşıldı. Boksun çok gürültülü koparılan ABD ise, sadece iki 4'üncülük elde edebildi.

EĞİTİM KÖŞESİ

DEVLETLEŞTİRME NEDİR?

Sık sık işitiriz, falanca işletmeler, bankalar devletleştirilsın diye. Bazıları da buna kesinlikle karşı çıkarlar. Devletleştirmeden yana olanlar ve devletleştirmeden korkanlar, çıkarları farklı sınıf ve zümreleridirler. Herkee bu konudaki görüşleriyle, aslında kendi çıkarlarını dile getirmektedir. Örneğin: Süleyman Demirel «devlet tüccar olamaz, olursa kendi işlerini aksatır.» diyor. Ona göre soygun ve talan yapma özgürlüğü olmalıdır. Devlet ise bu talanı korumaktan başka hiç bir işle uğraşmamalıdır. Demek ki, Demirel sömürüden ve soygundan yana olan bir siyasetçidir.

Yaşadığımız toplumda çevremize bir göz gezdirirsek, iki değişik mülkiyet tarzıyla karşılaşırız. Bunlardan biri özel mülkiyet, öbürü devlet mülkiyetidir. Özel mülkiyetin, satın almay ya da alkoyma yoluyla devletin eline geçmesine ise DEVLETLEŞTİRME denir.

Fabrikalar, topraklar, ulaşım araçları, bankalar gibi büyük üretim araçları ülkemizde emekçilerin değildir. Bunlar ya kapitalislerin ya da devletin elinde bulunurlar. Bu nedenle kapitalist toplumda devlet mülkiyeti ve özel mülkiyet, emekçilerin karşısında ve onların zararına olarak iş görür. Böyle bakılırsa, bu iki mülkiyet biçiminin işçiler ve emekçiler bakımından aynı şey olduğu görülür. Ancak, daha yakından baktığımızda, aralarında bazı farklar olduğunu da görürüz.

Özel mülk sahipleri sadece kendi çıkarlarını düşünerek mülkiyet haklarını toplumun aleyhine kullanırlar. Onun için genellikle devletleştirmelere karşı çıkarlar. Gerçi devlet mülkiyeti de sınıflı toplumlarda netice itibariyle sömürücü sınıflara hizmet eder ama, devletin eline geçen mülk toplumsal mülkiyete daha yakındır. İşte bunun için, kapitalist toplumda dahi DEVLETLEŞTİRME, emekçilerin ilerideki çıkarları için bir hazırlık niteliği taşımaktadır.

DEVLETLEŞTİRME özel mülkiyetin devlet eline geçmesi anlamına gelir. Ancak, devletin kime ait olduğu ve hangi sınıflara hizmet ettiği önemlidir. Emekçiler yararına tek bir DEVLETLEŞTİRME vardır. O da SOSYALİST DEVLETLEŞTİRME'dir. Yani, emekçilerin devletinin yapacağı devletleştirme. SOSYALİST DEVLETLEŞTİRME ile KAPİTALİST DEVLETLEŞTİRME arasındaki bu derin farka rağmen, emekçiler her zaman tarihî olarak ilerî olanı savunurlar ve tarihî olarak kapitalist özel mülkiyetten daha ileri bir mülkiyet biçimi olan kapitalist devlet mülkiyetini yaygınlaştıran girişimler emekçilerden destek görür.

Özellikle günümüzde, halkın en hayatî çıkarlarıyla oynayan tekellerin devletleştirilmesi önemli bir olaydır. Bunun yanında, bizim gibi geri kalmış kapitalist ülkelerde, emperyalizme ait sermayenin devletleştirilmesinde halkımızın büyük çıkarları vardır. Bu devletleştirmeler KAPİTALİST DEVLETLEŞTİRME'ler olsa bile.

ABD'nin Şili'de darbe hazırladığı Açıklandı

ESKİ CIA BAŞKANININ İTİRAFLARI

ABD istihbarat ve casusluk örgütü CIA'nın eski başkanlarından William Colby, ABD yönetiminin emperyalist fetsat planları hakkında yeni açıklamalar yaptı.

Colby'nin bildirdiğine göre 1970'den sonra zamanın ABD Başkanı Nixon, Şili Cumhurbaşkanı seçilen Sosyalist Salvador Allende'yi devirmek için muhalif milletvekillerini satın almayı öngören bir hazırlığı girişmiştir. Bunun için özel bir fon ayrılmış ve Allende rejimine karşı askeri darbe planları tezgâhlanmıştır.

Hatırlanacağı gibi Şili'de meşru Allende iktidarı 1973 güzünde gerçekleştirilen ABD destekli faşist bir askeri darbe hareketiyle devrilmiş, ülkede yirmi binden fazla sosyalist ve demokrat hunharca katledilmişti.

Bu açıklamaları yazdığı bir kitapta yayınlayan Corby CIA'nın, Küba önderi Fidel Kastro'yu zehirleme teşebbüslerine karıştığını da bildirmiştir.

Colby, bundan başka, bir dergiye verdiği demeçte CIA'nın 1953 den sonra İtalya'da Sovyet aleyhtarlığını geliştirmek amacıyla çeşitli gerici sendika örgütlerine, kültür kurumlarına büyük paralar dağıttığını bildirmiştir. Bu arada, eski CIA başkanının söylediğine göre, Hristiyan Demokrat Partinin ve diğer anti komünist partilerin yöneticilerine de paralar ödenmiş, gazetelerde CIA kaynaklı Sovyet aleyhtarı haberler yayınlatılmıştır. Ayrıca İtalya'da solculuğu kötüleme ve anti - komünizmi yayma amacıyla faaliyet göstermek üzere bu ülkeye binlerce Amerikalı ajan yollanmıştır.

HOLDİNG SAHİBİ PARABABALARI NEDEN FERYAD EDİYOR?

Son yıllarda bir Holding modasının hızla yaygınlaştığını reklamlardan görür olmuştuk. Çok sayıda şirketi kontrol eden tekelci parababaları, bunları Holding adını verdikleri bir ana şirket etrafında topluyorlardı. Başlıbaşına bir sınaî ya da ticarî faaliyet göstermeyen «Holding» isimli bu ana şirketlerin kerameti son vergi kanunu tasarısı ile bir daha anlaşıldı. Çünkü vergi tasdırsına feryadı basanların başında holding sahibi parababaları geliyor.

Mevcut vergi kanununa göre, bir şirketin, kendi ortağı olan —yani sermayesinde pay sahibi olan— diğer şirketlere ödeyeceği kâr paylarından yıl sonunda gelir vergisi kesilmiyor. Pay sahibi şirket, kendine düşen kârı gelir kaydediyor ve bir daha ki yıl sonunda bu miktara düşen gelir vergisini ödüyor. Görünüşte vergi açısından devletin bir kayıbı yok gibi. Sadece İştirakçi şirketlerin kâr paylarına isabet eden gelir vergisi 1 yıl sonra alınıyor.

Vergi kaçırmayı meslek edinen parababaları şimdi bu fırsatı kaçırırlar mı? Mevcut kanunun bu «kolaylığından», başka kolaylıklar (!) çıkarıvermişler. Başlamışlar holdingler kurmaya! Bu holdinglerin esası vergi kaçırmanın paravana şirketleri olmaları.

Bir parababası bir holding şirketi kurdu muydu onu kendi kontrolündeki cümle şirketlere ortak ediyor. Elindeki diğer şirketler belirli sermaye paylarını holding şirketine devrediyorlar. Her şirket yıl sonunda kârlarından holdinge düşen miktarı öderken, bundan gelir vergisi kesilmiyor. Holding bu kâr paylarını topluyor. 1 Yıl icrayı sanat eyliyor. Şayet 1 yıl sonunda kâr etmişse bundan gelir vergisi kesiliyor.

Açgözlü doymak bilmez parababası ne kadar kurnaz, değil mi? Görünüşte yasa dışı bir iş yapmıyor ama kârdan ödeyeceği gelir vergisinden milyonlarca lirayı holding sayesinde en az bir yıl geciktiriyor. Ve bu vergi payını bir yıl daha sermaye olarak çalıştırıp, devletin parasıyla işçinin sırtından artı değer çıkartıyor, kârına kâr katıyor. Hem de kendisini hiç zahmete koşmadan masa başında şirket kurarak!

İşte yeni vergi tasarısına bayrak çeken tekellerin feryadına sebep olan noktalarından birisi bu. Çünkü yeni tasarıda İştirakçi şirketlere ödenen kâr paylarının bir süre gelir gergisi dışı bırakılmasına son veriliyor. Parababalarının feryadı, vergiyi zamanında ödeyecekleri içini

ODALAR BİRLİĞİ KONGRESİNDE OLAY ÇIKARAN DEMİREL NEYE KIZDI?

Odalar Birliği Kongresinde Feyzioğlu'nun konuşmasına kızan Süleyman Demirel, yanındaki AP milletvekilleri ile birlikte salonu terketti. Demirel'le birlikte AP yanlısı bazı delegeler de salondan çektiler. Demirel'in kızmasına, Feyzioğlunun, 2. MC hükümetini suçlayan sözleri neden oldu. Feyzioğlu, 2. MC hükümetinin 5 yıllık planı yapamadığını söylemekteydi.

Daha sonra Kongrede bir konuşma yapan İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı «sağ ve sol anarşistlere» çatarak POL-DER'ın kapatılacağını tekrarladı. CHP'li öteki bakanlar da yaptıkları konuşmalarda özel teşebbüsün erdeminden söz ettiler ve yeni vergileri savundular.

Odalar Birliği kongresinde parti sözcüleri, parababalarının gözüne girebilmek için birbirleriyle yarış ettiler. Zaten anlaşmazlık da bundaşı çıktı. Demirel, kendisinden daha iyi sermaye yanlılığı yapılmasına asla tahammül edemediğini bir kere daha göstermiş oldu.

Yahya Demirel'le İlgili Meclis Soruşturması Nihayet Başlıyor

VERGİ İADESİ SOYGUNUNUN ÜZERİNE YÜRÜNMELİDİR!

Demirel'in yeğeni Yahya Demirel'in hayali ithalât ihracatı için aldığı vergi iadesi ile ilgili yolsuzluk hakkında Meclis Soruşturma Komisyonu nihayet seçilebildi. Yeni hükümetin kurulmasından beri bu işin beş ay gecikmesinin nedeni, CHP'li mil letvekili ve senatörlerin gündemde bu konu olduğunda Meclise tam kadro gelip çoğunluğu sağlamamalarıydı. Bu defa da öyle yaptılar. Çoğunluk ancak MSP'lilerin ve bazı eski Demokrat AP'lilerin oturuma katılmalarıyla sağlanabildi.

Muhalefette iken bu tür yolsuzlukları dillerinden düşürmeyen ve hesap sorulacağından dem vuran CHP'lilerin bu davranışları halkımızın gözünden kaçmıyor. Öte yandan, bu soruşturma vesilesiyle Yahya Demirel'in günah keçisi yapılmasına da karşıyız. Bir tek ondan hesap sorulup, vergi iadesi denilen soygun yoluyla halkın sırtından milyonlar vuran başka sözde ihracatçıkların hesap vermekten kaçmalarına meydan verilmemelidir. 12 Mart döneminde başlatılan vergi iadesi uygulamasından bugüne kadar kimlerin ne kadar kazanç sağladığı, yapılan ihracatın ne kadarının hayali, ne kadarının gerçek olduğu saptanmalı, bütün yolsuzluklar ortaya dökülmeli ve soyguncuların tümünden milletten çaldıkları geri alınmalıdır.

CHP Mersin Milletvekili Şimşek «Biz Kapital Partisiyiz» Dedi

TÖB-DER Mersin Şubesinin yeni yönetim kuruluna başarılar dilemeye gelen Şimşek, yönetim kurulu odasında bir konuşma yapmıştır. Konuşması bittikten sonra sonu yağmurunu tutulan Milletvekili bir soru üzerine "Biz kapital partisiyiz" demiştir. Bir eğitim emekçisinin sendika hakkı konusunda sorusuna "Ne sendikası?" demiş, daha sonra eğitim emekçilerinin tepkisini görmemek için "Bu durumda olacak bir şey değil" deyip konuyu geçiştirmiştir.

Şimşek, faşizme karşı mücadele eden tek sol parti olduklarını söylemeyi de bu arada ihmal etmemiştir.

fındıklı aksu köyü orman kooperatifi 1. kongresini yaptı

Kongreyi izleyen GERÇEK Muhabiri H. Sarıbaş bildiriyor:

Yıllardır burjuva partilerin orman köylülerini çeşitli vaadlerle oyalayıp kereste tüccarları ve fabrikatörlerinin daha çok zengin olmalarını teşvik etmişlerdir.

Düzce'de burjuva partilerinin yalanlarını ve zengin savunucusu olduklarını anlayan orman köylüleri kooperatifleşmeyi gerekli gördüler. Fındıklı Aksu, Gürcü Asar, Samandere, Derdin köylüleri karşılığını alamadığımız gibi ormanlarımızı azalmasından köyümüz sel baskınına uğradı. Ormanda çalışan bizler; milyonları kazanan fabrika sahipleri! Kooperatifimizin bir yıllık çalışması çok şey değiştirdi.

Bizleri sömürenleri daha iyi tanıdık. Birlikte mücadele verdiğimiz için kazancımız daha çok oldu. Kooperatif çalışmasını engellemeye kimsenin gücü yetmedi, yetemeyecek.

peratif çalışmalarını başarıyla sürdürüyorlar.

İşte F. Aksu kooperatifi açılış konuşmasını yapan Süleyman Mercan şunları söyledi:

«Yıllarca aç susuz kaldık. Tonlarca odun, binlerce metre kerestesyi işletmeye teslim ettik. Emeğinin

Burada sorunlarımızı hallettik demiyorum. Sorunlarımız çok.

Başta, Orman kanunu bizlerden yana değil. Önemli olan, bir araya gelip başlattığımız başarılı çalışmayı birliğimizi bozmadan sürdürürsek ki sürdüreceğimize inanıyorum, yaşantımızda çok şeyleri değiştirebiliriz.»

Yapılan seçimler sonunda Mehmet Işıldak, Süleyman Mercan, Nihat Yılmaz, Rasim Mercan, Mehmet Yetim yönetim kuruluna seçildiler.

Ayrıca öneriler bölümünde konuşan TÜM-OR-DER temsilcileri feridun Aksoy yasal açıklamalar da bulundu. Tüm Orman personelinin Orman köylüleri ile beraber olmaları gerektiğini vurguladı. "Orman emekçileri memur, işçi, köylü ayırımı yapmadan, Türkiye ormancılık sektörüne el atan emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı omuz omuza mücadele etmeliyiz" dedi. Alkışlarla kesilen F. Aksoy'un konuşması soru-cevap şeklinde devam etti.

Bu arada misafir bulunan G. Asar köyü kooperatif başkanı İsmail birinci halkın huzurunda F. Aksoy'u ve Gerçek muhabiri H. Sarıbaş'ı kendi kongre lerine davet etti.

Son öneri konuşmasını gençlik adına yapan İrfan Küçük; Kooperatif binasında okuma odasının biran önce kullanılır hale gelmesini, başta GERÇEK gazetesi olmak üzere emekçilerden yana yayınlara abone olunmasını istedi.

Daha sonra toplu yemekler yendi ve toplantı sona erdi.

DAĞ BAŞINDA BİR KONUŞMA

Kırsal Kesimde Sömürü Çeşit Çeşit

DİYARBAKIR — Kimi insanlar vardır, ellerini soğuk suya değdirmeden lüks içinde yaşarlar. Kimi insanlarsa yaz kış çalıştıkları halde gene de doymazlar. Ve kimi insanlar vardır, karıncalar gibi yazın çalışarak zorla artırdıkları kışın tüketirler.

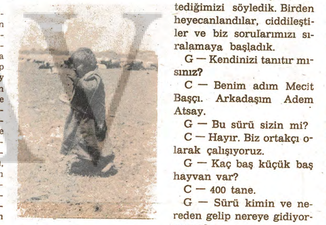

İşte biz de yanımızda bir eğitim emekçisi olduğu halde bu «karınca insanlar»la, hem de Diyarbakır'ın doğusunda oldukça uzak ve yüksek bir dağ başında konuştuk. Yüzlerce küçük baş hayvanı bir yerlere götürmeye çabalıyorlardı. Kadınlar vardı. küçük çocuklar vardı. Ve yaşlılar vardı. Bir hayli de kalabalıktılar. Kan ter içinde, boğucu sıcağın altında yanlarına yaklaştık. Bizi ilk karşılayan, sivri dişleri ve kızgın hareketleriyle iri bir çoban köpeği oldu. İki genç koşarak köpeği durdurdular ve gülerek bize, hoş geldiniz dediler. Selamlaştık, bir taşın üzerine oturarak konuşmaya başladık. Kısa bir süre sonra kadınlar dışında hepsi yanımıza geldiler. Karşılıklı olarak sohbet ettikten sonra gazeteci olduğumuzu, kendileriyle konuşmak istediğimizi söyledik. Birden heyecanlandılar, ciddileştiler ve biz sorularımızı sıralamaya başladık.

G — Kendinizi tanıtır mısınız?

C — Benim adım Mecit Başçı. Arkadaşım Adem Ataş.

G — Bu sürü sizin mi?

C — Hayır. Biz ortakçı olarak çalışıyoruz.

G — Kaç baş küçük baş hayvan var?

C — 400 tane.

G — Sürü kimin ve nereden gelip nereye gidiyorsunuz?

C — Sürü zengin bir adamındır. Bundan başka bir sürüsüne başka ortakçılar bakıyor. Mardin'in Derik kazasından geliyoruz. Dört gündür yoldayız. Tahminen üç gün daha yürüdükten sonra Tüllük yaylasında olacağız. (Oldukça düzgün konuşuyordu. Sordu-gumda lise mezunu oldugunu öğreniyorum)

G — Kaç aile bu sürüye bakıyorsunuz?

C — Üç aile. Gördüğün gibi her ailede en az 10 nüfus var.

G — Sen lise mezunusun. Peki neden bu İşi yapıyorsun?

C — Burası DOĞU, ağabey. Doğuda üniversite mezunu olsan ne işe yarar? Hem bu işi dedem de yapıyordu. Sonra babam yaptı, şimdi sıra bende.

G — Peki bu zor çalışmalardan ne kazanıyorsunuz? Kışın ne yapıyorsunuz?

C — Bir defa, sürünün tamamı Ahmet Çelik adlı patronumuza aittir. Patron

hiç bir şeye karışmaz. Bütün giderler bize aittir. Beye her mevsim elde edilen peynirden 100 koyunda 20 kg., 10 koyun başına 3 kg. yağ vermek zorundayız. Yünü yarı yarıya bölüşürüz, ayrıca kuzuları da yarı yarıya paylaşıyoruz. Burada bize kalanlar fazla gibi görünebilir ama, düşünün ki aldıklarımızı ailemle aramızda eşit olarak paylaşıyoruz. Hem yaylar da sahipli. Yani ağalara ait. Burada da bir çift koyun için iki aylığına 50 TL. ödüyoruz. Kışın arpayı patronla yarı yarıya ortaklaşa alıyoruz. Samanın tamamı bize ait. Üstelik kışın hayvanları sakladığımız ağılları yapmak da yine bize ait. Toprağımız, bağımız bahçemiz olmadığı için bu hep böyle sürecek. Kışın, karıncalar gibi, yazdan artırdıklarımızı yiyoruz.

G — Peki neden daha düz yerlerden gitmiyor ve köylerde konaklamıyorsunuz?

C — Bir koyun araba altında kalsa biz öderiz. Onun için yollar tehlikeli. (Tam burada sözünü keserek zayıattan, örneğin normal olarak hayvanın ölümü halinde, kimin sorumlu olduğunu soruyorum. Bu soruma «nasıl yani» diye sinirlenerek yanıt veriyor ve konuşmasına devam ediyor:

— Köylerin çoğunun sahibi ağalar var. Köylüler ses çıkarmıyorlar ama ağalar bizi köye yaklaştırmıyor. Gideceğimiz yere kadar nöbet tuta tuta gideceğiz.

Konuşmamız böyle devam ederken uzaktan Kürtçe seleniyorlar.

— Ser şivan (çoban başı) bizi çağrıyor. Kortu gitmemiz gerek, diyerek kalkıyorlar. En küçük çoban İbrahim Bahçi'nin resmini çekerken zavallı iki yaşındaki çocuk fotoğraf makinesinden korkarak ağlamaya başlıyor. Tokalaşıyoruz, eşeklerinin sırtında yüklerinde yola koyuluyorlar...

F.E.

Gerçeğe mektup

GERÇEKLER'DEN GERÇEĞİ

Zengin kimdir fakir kimdir bilmezler,
Alın terini alır vermezler,
Sıtok yapar ac korlar milleti,
Kese doldururlar bizlere k arşı.

Millete yalanları yuttururlar,
İşçiyi, köylüyü aptal sandılar,
Öğrenciyi öğretmene vurdurdular,
Kese doldururlar bizlere karşı.

Uyuyanlar uyandı,
Yaşamaya ne kaldı?
GERÇEK bize yakınlaştı,
Doğruyu söylesek suç bizim.

İşçi köylü dar gelirli vatandaş,
GERÇEĞİ okuyanın canı dayanmaz,
Çınar yazsa da dertler tükenmez,
Kese doldururlar bizlere karşı.

Sıtkı ÇINAR
Yozgat'da Ortaokul
3. Sınıf öğrencisi

GERÇEK'TEN GERÇEK OKURLARINA

Haftalık GERÇEK bütün yurtta GERÇEK okurları tarafından büyük ilgiyle karşılandı. Görevimiz bu ilgi alanını daha da genişletmek ve GERÇEĞİ daha yaygın kesimlerin okuyup izlemesini sağlamaktır. Bunun bir yolu GERÇEĞE abone olmak ve başkalarının abone olmasını sağlamaktır. O zaman GERÇEK daha geniş imkânlara da kavuşarak gerçekleri halkımıza açıklama görevini daha yetkinlikle yerine getirebilecektir.

Bütün GERÇEK okurlarını ABONE KAMPANYAMIZA katılmaya çağırıyoruz.

GERÇEĞİ OKUYALIM.
OKUMAKLA KALMAYALIM, OKUTALIM.
GERÇEĞE ABONE OLALIM.
ABONE OLMAKLA KALMAYALIM, ABONE BULALIM!..